

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ
ΤΟΥ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΜΑΡΚΟΥ

**Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ
ΜΑΡΚΟΥ
ΜΑΘΗΤΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΕΤΡΟΥ**

ΕΥΧΑΙ ΛΕΓΟΜΕΝΑΙ ΕΝ ΤΩ ΔΙΑΚΟΝΙΚΩ

- Δ. Ἐπὶ προσευχὴν στάθητε.
Ι. Εἰρήνη πᾶσιν.
Λ. Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Δ. Προσεύξασθε.
Λ. Κύριε, ἐλέησον (γ').
Ι. Εὐχαριστοῦμεν καὶ ὑπερευχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Πατὴρ τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ πάντα καὶ διὰ πάντων καὶ ἐν πᾶσιν, ὅτι ἐσκέπασας, ἀντελάβου, παρήγαγες ἡμᾶς τὸν παρελθόντα χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν καὶ ἤγαγες ἡμᾶς ἕως τῆς ὥρας ταύτης, ἀξιώσας πάλιν παραστῆναι ἐνώπιόν σου ἐν τόπῳ ἁγίῳ σου, ἄφεςιν αἰτοῦντας τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν καὶ ἰλασμὸν παντὶ τῷ λαῷ σου. Καὶ δεόμεθα καὶ παρακαλοῦμέν σε, φιλόθρωπε ἀγαθέ, δὸς ἡμῖν τὴν ἁγίαν ἡμέραν ταύτην καὶ ἅπαντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐπιτελέσαι ἀναμαρτήτως μετὰ πάσης χαρᾶς, υἰείας, σωτηρίας καὶ παντὸς ἁγιασμοῦ καὶ τοῦ σοῦ φόβου. Πάντα δὲ φθόνον, πάντα φόβον, πάντα πειρασμόν, πᾶσαν σατανικὴν ἐνέργειαν, πᾶσαν πονηρῶν ἀνθρώπων ἐπιβουλήν ἐκδίωξον ἀφ' ἡμῶν, ὁ Θεός, καὶ ἀπὸ τῆς ἁγίας σου καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας· τὰ καλὰ καὶ τὰ συμφέροντα ἡμῖν ἐπιχορήγησον καὶ εἴ τί σοι ἡμάρτομεν ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ κατὰ διάνοιαν, σὺ ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόθρωπος παριδεῖν καταξίωσον καὶ μὴ ἐγκαταλίπης ἡμᾶς, ὁ Θεός,

τούς ἐλπίζοντας ἐπὶ σοί, μηδὲ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ καὶ ἐκ τῶν ἔργων αὐτοῦ· χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ,

(ἐκφώνως) δι' οὗ καὶ μεθ' οὗ σοὶ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λ. Ἀμήν.

Ι. Εἰρήνη πᾶσιν.

Λ. Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Δ. Προσεύξασθε ὑπὲρ τοῦ βασιλέως.

Λ. Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ι. Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ Πατὴρ τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δεόμεθα καὶ παρακαλοῦμέν σε· τὸν βασιλέα ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ ἀνδρείᾳ καὶ δικαιοσύνῃ διαφύλαξον· καθυπόταξον αὐτῷ, ὁ Θεός, πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον· ἐπιλαβοῦ ὄπλου καὶ θυρεοῦ καὶ ἀνάστηθι εἰς τὴν βοήθειαν αὐτοῦ· δὸς αὐτῷ, ὁ Θεός, νίκας, εἰρηνικὰ φρονεῖν πρὸς ἡμᾶς καὶ πρὸς τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, ἵνα καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ γαληνότητι τῶν ἡμερῶν αὐτοῦ ἤρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι· χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ,

(ἐκφώνως) δι' οὗ καὶ μεθ' οὗ σοὶ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λ. Ἀμήν.

Ι. Εἰρήνη πᾶσιν.

Λ. Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Δ. Προσεύξασθε ὑπὲρ τοῦ πάπα καὶ τοῦ ἐπισκόπου.

Λ. Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ι. Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ Πατὴρ τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δεόμεθα καὶ παρακαλοῦμέν σε, φιλάνθρωπε ἀγαθέ, τὸν ἀγιώ-

τατον και μακαριώτατον και αρχιερέα ἡμῶν πάπαν (τὸν δεῖνα) και τὸν ὀσιώτατον ἐπίσκοπον (τὸν δεῖνα) συντηρῶν συντήρησον ἡμῖν αὐτοὺς ἔτεσι πολλοῖς, χρόνοις εἰρηνικοῖς ἐκτελοῦντας τὴν ὑπὸ σοῦ ἐμπεπιστευμένην ἁγίαν ἀρχιερωσύνην κατὰ τὸ ἅγιον και μακάριόν σου θέλημα, ὀρθοτομοῦντας τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, σὺν πᾶσιν ὀρθοδόξοις ἐπισκόποις, πρεσβυτέροις, διακόνοις, ὑποδιακόνοις, ἀναγνώσταις, ψάλταις τε και λαϊκοῖς, σὺν παντὶ τῷ πληρώματι τῆς ἁγίας και μόνης καθολικῆς Ἐκκλησίας, εἰρήνην και ὑγείαν και σωτηρίαν αὐτοῖς χαριζόμενος· τὰς δὲ εὐχὰς αὐτῶν ἅς ποιοῦσιν ὑπὲρ ἡμῶν και ἡμεῖς ὑπὲρ αὐτῶν πρόσδεξαι, Κύριε, εἰς τὸ ἅγιον και ἐπουράνιον και λογικόν σου θυσιαστήριον, πάντα δὲ ἐχθρόν τῆς ἁγίας σου Ἐκκλησίας καθυπόταξον ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν ἐν τάχει· χάριτι και ὀικτιρμοῖς και φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ,

(ἐκφώνως) δι' οὗ και μεθ' οὗ σοὶ ἡ δόξα και τὸ κράτος σὺν τῷ παναγίῳ και ἀγαθῷ και ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λ. Ἀμήν.

Η ΕΙΣΟΔΟΣ

Ι. Εἰρήνη πᾶσιν.

Λ. Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Δ. Ἐπὶ προσευχὴν στάθητε.

Λ. Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ι. Ἐπεύχεται τὴν εὐχὴν τῆς εἰσόδου και εἰς τὸ θυμίαμα

Δέσποτα ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν δωδεκάφωτον λαμπάδα τῶν δώδεκα ἀποστόλων ἐκλεξάμενος και ἐξαποστείλας αὐτοὺς ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ κηρύττειν και διδάξειν τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας σου και θεραπεύειν πᾶσαν νόσον και πᾶσαν μα-

λακίαν ἐν τῷ λαῷ καὶ ἐμφυσήσας εἰς τὰ πρόσωπα αὐτῶν καὶ εἰπὼν αὐτοῖς· «Λάβετε Πνεῦμα ἅγιον», τὸν Παράκλητον, «ἂν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας ἀφένονται αὐτοῖς, ἂν τινων κρατῆτε κεκράτηνται», οὕτως καὶ ἐφ' ἡμᾶς τοὺς περιεστηκότας δούλους σου ἐν τῇ εἰσόδῳ τῆς ἱερουργίας ταύτης, ἐπισκόπους, πρεσβυτέρους, διακόνους, ἀναγνώστας, ψάλτας τε καὶ λαϊκοὺς σὺν παντὶ τῷ πληρώματι τῆς ἁγίας καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας· ῥῦσαι ἡμᾶς, Κύριε, ἀπὸ ἀρᾶς καὶ κατάρας καὶ ἀπὸ ἀναθέματος καὶ δεσμοῦ καὶ ἀφορισμοῦ καὶ ἐκ τῆς μερίδος τοῦ ἀντικειμένου καὶ καθάρισον ἡμῶν τὰ χεῖλη καὶ τὴν καρδίαν ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ καὶ ἀπὸ πάσης ῥαδιουργίας, ἵνα ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ καὶ καθαρῷ συνειδῶτι προσφέρωμέν σοι τὸ θυμίαμα τοῦτο εἰς ὁσμὴν εὐωδίας καὶ εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν ἡμῶν καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου· χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ·

(ἐκφώνως) δι' οὗ καὶ μεθ' οὗ σοὶ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λ. Ἀμήν.

Δ. Ὁρθοί.

Καὶ γίνεται ἡ εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου καὶ ψάλλουσι τό·

Κ.-Λ. Ὁ μονογενὴς Υἱὸς* καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ* ἀθάνατος ὑπάρχων* καὶ καταδεξάμενος* διὰ τὴν ἡμε-

τέραν σωτηρίαν* σαρκωθῆναι* ἐκ τῆς ἀγίας Θεο-
τόκου* καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας* ἀτρέπτως ἐναν-
θρωπήσας* σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός,*
θανάτῳ θάνατον πατήσας* εἷς ὢν τῆς ἀγίας
Τριάδος,* συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ* καὶ τῷ
ἀγίῳ Πνεύματι* σῶσον ἡμᾶς.

ΤΟ ΤΡΙΣΑΓΙΟΝ

Δ. Ἐπὶ προσευχὴν στάθητε.

Ι. Εἰρήνη πᾶσιν.

Λ. Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Δ. Ἐπὶ προσευχὴν στάθητε.

Λ. Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ι. Εὐχεται τὴν εὐχὴν τοῦ τρισαγίου (πρὸ τῶν ἀναγνωσμάτων)

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ συναΐδιος
Λόγος τοῦ ἀνάρχου Πατρός, ὁ καθ' ἡμᾶς γενό-
μενος κατὰ πάντα χωρὶς ἁμαρτίας ἐπὶ σωτηρίᾳ
τοῦ γένους ἡμῶν, ὁ ἐξαποστείλας τοὺς ἁγίους
σου μαθητὰς καὶ ἀποστόλους κηρύξαι καὶ διδά-
ξαι τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας σου καὶ θερά-
πεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ
λαῷ σου· αὐτὸς καὶ νῦν, δέσποτα, ἐξαπόστειλον
τὸ φῶς σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου καὶ καταύγα-
σον τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς διανοίας ἡμῶν εἰς κα-
τανόησιν τῶν θείων σου λογίων καὶ ἰκάνωσον
ἡμᾶς ἀκροατὰς αὐτῶν γενέσθαι, καὶ μὴ μόνον
ἀκροατὰς, ἀλλὰ καὶ ποιητὰς λόγου γενομένους
εἰς τὸ καρποφορῆσαι καὶ ποιῆσαι καρποὺς ἀγα-

θούς ἀνά τριάκοντα καὶ ἐξήκοντα καὶ ἑκατόν,
ὅπως καταξιωθῶμεν τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν·
(ἐκφώνως) καὶ ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς
οἱ οἰκτιρμοί σου, Κύριε·

Λ. Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ι. (ἐκφώνως) σὺ γὰρ εἶ ὁ εὐαγγελισμός, σωτὴρ καὶ
φύλαξ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, Κύριε
ὁ Θεός, καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ τὴν εὐχαριστίαν
καὶ τὸν τρισάγιον ὕμνον ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ
καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λ. Ἀμήν.

Ἄγιος ὁ Θεός,* ἅγιος ἰσχυρός,* ἅγιος ἀθά-
νατος,* ἐλέησον ἡμᾶς (γ').

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ-
νων· ἀμήν.

Ἄγία Τριάς,* ἐλέησον ἡμᾶς.

ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

Ι. Εἰρήνη πᾶσιν.

Λ. Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Δ. Πρόσχωμεν.

Α. Ἀναγινώσκει περικοπὴν ἐκ τοῦ Νόμου

Τῆς Ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα.

Μωυσῆς ἦν πομαίνων τὰ πρόβατα Ἰοθὴρ τοῦ γαμβροῦ
αὐτοῦ τοῦ ἱερέως Μαδιάμ καὶ ἤγαγε τὰ πρόβατα ὑπὸ τὴν
ἐρημον καὶ ἦλθεν εἰς τὸ ὄρος Χωρήβ. Ὡφθη δὲ αὐτῷ ἄγ-
γελος Κυρίου ἐν πυρὶ φλογὸς ἐκ τοῦ βάλτου καὶ ὄρα ὅτι

ὁ βάτος καίεται πυρί, ὁ δὲ βάτος οὐ κατεκαίετο. Εἶπε δὲ Μωυσῆς· παρελθὼν ὄψομαι τὸ ὄραμα τὸ μέγα τοῦτο, ὅτι οὐ κατακαίεται ὁ βάτος. Ὡς δὲ εἶδε Κύριος ὅτι προσάγει ἰδεῖν, ἐκάλεσεν αὐτὸν ὁ Κύριος ἐκ τοῦ βάτου λέγων· Μωυσῆ, Μωυσῆ. Ὁ δὲ εἶπε· Τί ἐστι; Ὁ δὲ εἶπε· Μὴ ἐγγίσης ὧδε. Λῦσαι τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ τόπος, ἐν ᾧ σὺ ἕστηκας, γῆ ἁγία ἐστί. Καὶ εἶπεν· Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς τοῦ πατρός σου, Θεὸς Ἀβραάμ καὶ Θεὸς Ἰσαὰκ καὶ Θεὸς Ἰακώβ. Ἀπέστρεψε δὲ Μωυσῆς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ· εὐλαβεῖτο γὰρ καταβλέψαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν· Ἰδὼν εἶδον τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ τῆς κραυγῆς αὐτῶν ἀκήκοα ἀπὸ τῶν ἐργοδιωκτῶν· οἶδα γὰρ τὴν ὀδύνην αὐτῶν καὶ κατέβην ἐξελεῖσθαι αὐτούς ἐκ χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων καὶ ἐξαγαγεῖν αὐτούς ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης καὶ εἰσαγαγεῖν αὐτούς εἰς γῆν ἀγαθὴν καὶ πολλήν, εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι, εἰς τὸν τόπον τῶν Χαναναίων καὶ Χετταίων καὶ Ἀμορραίων καὶ Φερεζαίων καὶ Γεργεσαίων καὶ Εὐαίων καὶ Ἰεβουσαίων. Καὶ νῦν ἰδοὺ κραυγὴ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἦκει πρὸς με, ἀγῶ ἐώρακα τὸν θλιμμόν, ὃν οἱ Αἰγύπτιοι θλίβουσιν αὐτούς. Καὶ νῦν δεῦρο ἀποστείλω σε πρὸς Φαραῶ βασιλέα Αἰγύπτου καὶ ἐξάξεις τὸν λαόν μου, τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου. Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς τὸν Θεόν· Τίς εἰμι ἐγώ, ὅτι πορεύσομαι πρὸς Φαραῶ βασιλέα Αἰγύπτου καὶ ὅτι ἐξάξω τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου; Εἶπε δὲ ὁ Θεὸς Μωυσῆ, λέγων· Ὅτι ἔσομαι μετὰ σοῦ καὶ τοῦτό σοι τὸ σημεῖον, ὅτι ἐγὼ σε ἐξαποστέλλω ἐν τῷ ἐξαγαγεῖν σε τὸν λαόν μου ἐξ Αἰγύπτου καὶ λατρεύσετε τῷ Θεῷ ἐν τῷ ὄρει τούτῳ. Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς τὸν Θεόν· Ἰδοὺ ἐγὼ ἐξελεύσομαι πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτούς· Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἀπέσταλκέ με πρὸς ὑμᾶς. Ἐρωτήσουσί με· Τί ὄνομα αὐτῷ; Τί ἐρῶ πρὸς αὐτούς; Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς Μωυσῆν, λέγων· Ἐγὼ εἰμι ὁ ὢν. Καὶ εἶπεν· Οὕτως ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ· Ὁ ὢν ἀπέσταλκέ με πρὸς ὑμᾶς.

Α. Καὶ ἀναγινώσκει τὴν προφητείαν

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἴδου Κύριος κάθηται ἐπὶ νεφέλης κούφης καὶ ἤξει εἰς Αἴγυπτον καὶ σεισθήσεται τὰ χειροποίητα Αἰγύπτου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ. Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ ἐν χώρᾳ Αἰγυπτίων καὶ στήλη πρὸς τὸ ὄριον αὐτῆς τῷ Κυρίῳ. Καὶ ἔσται εἰς σημεῖον εἰς τὸν αἰῶνα Κυρίῳ ἐν χώρᾳ Αἰγύπτου, ὅτι κεκράζονται πρὸς Κύριον διὰ τοὺς θλίβοντας αὐτούς. Καὶ ἀποστελεῖ αὐτοῖς Κύριος ἄνθρωπον, ὃς σώσει αὐτούς, κρίνων σώσει αὐτούς. Καὶ γνωστὸς ἔσται Κύριος τοῖς Αἰγυπτίοις καὶ γνώσονται οἱ Αἰγύπτιοι τὸν Κύριον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ποιήσουσιν θυσίας καὶ εὐξονται εὐχὰς τῷ Κυρίῳ καὶ ἀποδώσουσιν. Καὶ πατάξει Κύριος τοὺς Αἰγυπτίους πληγῇ καὶ ἰάσεται αὐτούς ἰάσει· καὶ ἐπιστραφήσονται πρὸς Κύριον καὶ εἰσακούσεται αὐτῶν καὶ ἰάσεται αὐτούς. Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται ἡ ὁδὸς ἀπὸ Αἰγύπτου πρὸς Ἀσσυρίους καὶ εἰσελεύσονται Ἀσσύριοι εἰς Αἴγυπτον καὶ Αἰγύπτιοι πορεύσονται πρὸς Ἀσσυρίους καὶ δουλεύσουσιν Αἰγύπτιοι τοῖς Ἀσσυρίοις. Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται Ἰσραὴλ τρίτος ἐν τοῖς Ἀσσυρίοις καὶ ἐν τοῖς Αἰγυπτίοις, εὐλογημένος ἐν τῇ γῆ, ἣν εὐλόγησεν Κύριος Σαβαώθ λέγων· Εὐλογημένος ὁ λαός μου ὁ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ὁ ἐν Ἀσσυρίοις καὶ ἡ κληρονομία μου Ἰσραὴλ.

Α. Καὶ ἀναγινώσκει τὸν ἀπόστολον

Καθολικῆς Α' ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ταπεινώθητε ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ Θεοῦ, ἵνα ὑμᾶς ὑψώσῃ ἐν καιρῷ, πᾶσαν τὴν μέριμναν ὑμῶν ἐπιρρίψαντες ἐπ' αὐτόν, ὅτι αὐτῷ μέλλει περὶ ὑμῶν. Νήψατε, γρηγορήσατε, ὅτι ὁ ἀντίδικος ὑμῶν διάβολος ὡς λέων ὠρυόμενος περιπατεῖ, ζητῶν τίνα καταπίῃ· ὃ ἀντίστητε στερεοὶ τῇ πίστει, εἰδότες τὰ αὐτὰ τῶν παθημάτων τῇ ἐν κόσμῳ ὑμῶν ἀδελφότητι ἐπιτελεῖσθαι. Ὁ δὲ Θεὸς πάσης χάριτος, ὁ καλέσας ὑμᾶς εἰς τὴν αἰώνιον αὐ-

τοῦ δόξαν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὀλίγον παθόντας, αὐτὸς καταρτίσαι ὑμᾶς, στηρίξαι, σθενώσαι, θεμελιώσαι. Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν. Διὰ Σιλουανοῦ ὑμῖν τοῦ πιστοῦ ἀδελφοῦ, ὡς λογίζομαι, δι' ὀλίγων ἔγραψα, παρακαλῶν καὶ ἐπιμαρτυρῶν ταύτην εἶναι ἀληθῆ χάριν τοῦ Θεοῦ εἰς ἣν ἐστήκατε. Ἀσπάζεται ὑμᾶς ἡ ἐν Βαβυλῶνι συνεκλεκτὴ καὶ Μάρκος ὁ υἱὸς μου. Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγάπης. Εἰρήνη ὑμῖν πᾶσι τοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἀμήν.

Δ. Κύριε, εὐλόγησον.

Ι. Ὁ Κύριος εὐλογήσει καὶ συνδιακονήσει ὑμῖν τῇ αὐτοῦ χάριτι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Καὶ βάλλει θυμίαμα πρὸ τοῦ Εὐαγγελίου λέγων οὕτως·

Θυμίαμα προσφέρομεν ἐνώπιον τῆς ἁγίας δόξης σου, ὁ Θεός, ὁ προσδεξάμενος εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν σου θυσιαστήριον, ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὴν χάριν τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος· ὅτι εὐλογημένος ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Λ. Ψάλλει τὸ ἀλληλουάριον. Ἦχος α΄

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

Στίχ. α΄ Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

Στίχ. β΄ Ὅτι τίς ἐν νεφέλαις ἰσωθήσεται τῷ Κυρίῳ καὶ τίς ὁμοιωθήσεται τῷ Κυρίῳ ἐν υἱοῖς Θεοῦ;

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ' Ὁ Θεός, ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων, μέγας καὶ φοβερός ἐστὶν ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλω αὐτοῦ.

Ἀλληλούϊα, ἄλληλούϊα, ἄλληλούϊα.

Στίχ. δ' Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, τίς ὅμοιός σοι; δυνατὸς εἶ, Κύριε, καὶ ἡ ἀλήθειά σου κύκλω σου.

Ἀλληλούϊα, ἄλληλούϊα, ἄλληλούϊα.

Δ. Ὅτε μέλλει εἰπεῖν τὸ Εὐαγγέλιον λέγει·

Κύριε, εὐλόγησον.

Ι. Ὁ Κύριος εὐλογήσει καὶ ἐνισχύσει καὶ ἀκροατὰς ἡμᾶς ποιήσει τοῦ ἁγίου αὐτοῦ Εὐαγγελίου, ὁ ὢν εὐλογητὸς Θεός, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Δ. Στάθηντε· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ι. Εἰρήνην πᾶσιν.

Λ. Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Δ. Ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Ὁ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς ἐμὲ ἀθετεῖ· ὁ δὲ ἐμὲ ἀθετῶν, ἀθετεῖ τὸν ἀποστείλαντά με. Ὑπέστρεψαν δὲ οἱ ἐβδομήκοντα μετὰ χαρᾶς, λέγοντες· Κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ἐθεώρουν τὸν Σατανᾶν ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα. Ἴδού δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφεων καὶ σκορπίων καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσῃ. Πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαίrete, ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν ὑποτάσσεται· χαίrete δὲ μᾶλλον, ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἠγαλλιάσατο τῷ πνεύματι ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· Ἐξομολογοῦμαί σοι, Πάτερ, Κύριε τοῦ οὐρα-

νοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις· ναί, ὁ Πατήρ, ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἔμπροσθέν σου.

Λ. Δόξα σοι, Κύριε.

Η ΣΥΝΑΠΤΗ

Δ. Ἐπὶ προσευχῆν στάθητε.

Προσεύξασθε ὑπὲρ τῶν ζώντων· προσεύξασθε ὑπὲρ τῶν νοσοῦντων· προσεύξασθε ὑπὲρ τῶν ἀποδμήμων.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

Ι. Τοὺς νοσοῦντας, Κύριε, τοῦ λαοῦ σου ἐπισκεψάμενος ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς ἴασαι· τοὺς ἀποδημήσαντας ἡμῶν ἀδελφοὺς ἢ μέλλοντας ἀποδημεῖν ἐν παντὶ τόπῳ κατευόδωσον.

Δ. Προσεύξασθε ὑπὲρ τῶν ἀγαθῶν ἀέρων καὶ τῶν καρπῶν τῆς γῆς· ὑπὲρ τῆς συμμέτρου ἀναβάσεως τῶν ποταμίων ὑδάτων· ὑπὲρ τῶν ἀγαθῶν ὑετῶν καὶ σπορίμων τῆς γῆς.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

Ι. Τοὺς ἀγαθοὺς ὑετοὺς κατάπεμψον ἐπὶ τοὺς χρήζοντας καὶ ἐπιδεδομένους τόπους· τὰ ποτάμια ὕδατα ἀνάγαγε ἐπὶ τὸ μέτρον αὐτῶν κατὰ τὴν σὴν χάριν· τοὺς καρποὺς τῆς γῆς αὕξησον εἰς σπέρμα καὶ εἰς θερισμόν.

Δ. Προσεύξασθε ὑπὲρ τῆς σωτηρίας ἀνθρώπων καὶ κτηνῶν· προσεύξασθε ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τοῦ κόσμου· προσεύξασθε ὑπὲρ τῶν φιλοχρίστων ἡμῶν βασιλέων.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

Ι. Τὴν βασιλείαν τοῦ δούλου σου (δεῖνα), ὃν ἐδικαίωσας βασιλεύειν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐν εἰρήνῃ καὶ ἀνδρείᾳ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ γαληνότητι διαφύλαξον.

Δ. Προσεύξασθε ὑπὲρ τῶν αἰχμαλώτων· προσεύξασθε ὑπὲρ τῶν κοιμηθέντων· προσεύξασθε ὑπὲρ τῆς θυσίας ἡμῶν προσφερόντων· προσεύξασθε ὑπὲρ τῶν θλιβομένων· προσεύξασθε ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων· προσεύξασθε ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης· προσεύξασθε.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

Ι. Τὴν ταπεινὴν καὶ ἐλεεινὴν καὶ φιλόχριστον πόλιν ταύτην ῥῦσαι αὐτήν, ὁ Θεός, ἀφ' ἡμερῶν πονηρῶν, ἀπὸ λιμοῦ, λοιμοῦ καὶ ἐπαναστάσεως ἐθνῶν, ὡς καὶ Νινευὶ τῆς πόλεως ἐφείσω, ὅτι ἐλεήμων καὶ οἰκτιρῶν εἶ καὶ ἀμνησίκκος ἐπὶ κακίας ἀνθρώπων. Σὺ διὰ τοῦ προφήτου σου Ἑσαΐου εἶπας· «Ἵπερασπιῶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης τοῦ σῶσαι αὐτήν δι' ἐμέ καὶ διὰ Δαυὶδ τὸν παῖδά μου»· διὸ δεόμεθα καὶ παρακαλοῦμέν σε, φιλόανθρωπε ἀγαθέ, ὑπεράσπισαι τῆς πόλεως ταύτης διὰ τὸν μάρτυρα καὶ εὐαγγελιστὴν Μάρκον, τὸν ὑποδείξαντα ἡμῖν ὁδὸν τῆς σωτηρίας· χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ,

(ἐκφώνως) δι' οὗ καὶ μεθ' οὗ σοὶ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶ-

νας τῶν αἰώνων.

Λ. Ἀμήν.

Δ. Ἄρξαι.

Λ. Καὶ λέγουσι τὸν στίχον (Ψαλμὸς ρκβ')

Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ· ἰδοὺ ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτιρήσαι ἡμᾶς. Ἐλέησόν με, Κύριε.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως· ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν· τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις. Ἐλέησόν με, Κύριε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι. Ἐλέησόν με, Κύριε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.
Ἐλέησόν με, Κύριε.

Δ. Προσεύξασθε ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τῆς ἁγίας μόνης καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ὀρθοδόξου τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

Ι. Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δεόμεθα καὶ παρακαλοῦμέν σε τὴν ἐξ οὐρανοῦ εἰρήνην βράβευσον ταῖς ἀπάντων ἡμῶν καρδίαις, ἀλλὰ καὶ τοῦ βίου τούτου τὴν εἰρήνην ἡμῖν δώρησαι.

Δ. Προσεύξασθε ὑπὲρ τοῦ ἀρχιερέως ἡμῶν πάπα ἄββα (τοῦ δεῖνος), πάπα καὶ πατριάρχου, κυρίου, ἀρχιεπισκόπου τῆς μεγάλης πόλεως Ἀλεξανδρείας καὶ τῶν ὀρθοδόξων ἡμῶν ἐπισκόπων.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

Ι. Τὸν ἀγιώτατον καὶ μακαριώτατον ἡμῶν πάπαν (τὸν δεῖνα) καὶ τὸν ὀσιώτατον ἡμῶν ἐπίσκοπον (τὸν δεῖνα) συντηρῶν συντήρησον ἡμῖν αὐτοὺς ἔτεσι πολλοῖς, χρόνοις εἰρηνικοῖς, ἐκτελοῦντας τὴν ὑπὸ σοῦ ἐμπεπιστευμένην ἀγίαν ἀρχιερωσύνην κατὰ τὸ ἅγιον καὶ μακάριόν σου θέλημα, ὀρθοτομοῦντας τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, σὺν πᾶσιν ὀρθοδόξοις ἐπισκόποις, πρεσβυτέροις, διακόνοις, ὑποδιακόνοις, ἀναγνώσταις, ψάλταις, σὺν παντὶ τῷ πληρώματι τῆς ἀγίας καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας.

Δ. Προσεύξασθε ὑπὲρ τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης καὶ τῶν συνελεύσεων ἡμῶν.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

Ι. Τὰς ἐπισυναγωγὰς ἡμῶν, Κύριε, εὐλόγησον· δὸς αὐτάς ἀκωλύτως καὶ ἀνεμποδίστως γενέσθαι κατὰ τὸ ἅγιόν σου θέλημα· οἴκους εὐχῶν, οἴκους εὐλογιῶν ἡμῖν τε καὶ τοῖς μεθ' ἡμᾶς δούλοις σου εἰς τὸν αἰῶνα δώρησαι. Ἐξεγέρθητι, Κύριε, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροί σου, φυγέτωσαν πάντες οἱ μισοῦντες τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον· τὸν δὲ λαόν σου τὸν πιστὸν καὶ ὀρθόδοξον εὐλόγησον, ποιήσον αὐτὸν εἰς χιλιάδας καὶ μυριάδας καὶ μὴ κατισχύσῃ θάνατος ἁμαρτίας καθ' ἡμῶν μηδὲ κατὰ παντὸς τοῦ λαοῦ σου· χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ,

(ἐκφώνως) δι' οὗ καὶ μεθ' οὗ σοὶ ἡ δόξα καὶ

τὸ κράτος σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λ. Ἀμήν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ ΤΩΝ ΚΑΤΗΧΟΥΜΕΝΩΝ

Ι. Εἰρήνην πᾶσιν.

Λ. Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Δ. Βλέπετε μή τις τῶν κατηχομένων.

Ἡ ΕΙΣΟΔΟΣ ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ

Λ. Οἱ τὰ χερουβὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες* καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι* τὸν τρισάγιον ὕμνον προσάδοντες,* πᾶσαν νῦν βιοτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν,* ὡς τὸν βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι* ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν.* Ἀλληλούϊα.

Ι. Βάλλει θυμίαμα εἰς τὴν εἴσοδον καὶ εὐχεται

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πάντων ἀπροσδεῆς καὶ δεσπόζων πάσης κτίσεως, πρόσδεξαι τὸ θυμίαμα τοῦτο ἐξ ἀναξίου χειρὸς προσφερόμενον καὶ τῆς παρὰ σοῦ εὐλογίας πάντας ἡμᾶς ἀξιώσον· σὺ γὰρ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ τὴν εὐχαριστίαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ-

νων· ἀμήν.

**Καὶ εἰσέρχονται τὰ ἅγια εἰς τὸ θυσιαστήριον
καὶ εὐχεται οὕτως·**

“Ἄγιε ὕψιστε, φοβερέ, ὁ ἐν ἀγίοις
ἀναπαυόμενος Κύριε, αὐτὸς ἡμᾶς ἀγί-
ασον καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς τῆς φοβερᾶς
ἱερωσύνης καὶ προσάγαγε ἡμᾶς τῷ
τιμίῳ σου θυσιαστηρίῳ μετὰ πάσης
συνειδήσεως ἀγαθῆς καὶ καθάρισον
ἡμῶν τὰς καρδίας ἀπὸ παντὸς μο-
λυσμοῦ· πᾶσαν αἴσθησιν πονηρὰν ἐκ-
δίωξον ἀφ’ ἡμῶν, ἀγίασον τὸν νοῦν
καὶ τὴν ψυχὴν καὶ δὸς ἡμῖν τὴν τῶν
ἀγίων πατέρων ἡμῶν ἐπιτελεῖν λα-
τρείαν, μετὰ φόβου σου ἐξιλασκομέ-
νοις τὸ πρόσωπόν σου διὰ παντός·
σύ γὰρ εἶ ὁ εὐλογῶν καὶ ἀγιάζων
τὰ σύμπαντα καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ
τὴν εὐχαριστίαν ἀναπέμπομεν, τῷ
Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Ἦ ἀντ’ αὐτῆς τὴν κατωτέρω

‘Ο Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ με-
γαλώνυμος Κύριος, ὁ δὸς ἡμῖν εἴσο-
δον εἰς τὰ ἅγια τῶν ἀγίων διὰ
τῆς ἐπιδημίας τοῦ μονογενοῦς σου
Υἱοῦ, Κυρίου δὲ καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆ-
ρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἱκετεύο-

μεν καὶ παρακαλοῦμεν τὴν σὴν ἀγα-
θότητα, ἐπειδὴ ἔμφοβοὶ ἐσμεν καὶ
ἐντρομοὶ, μέλλοντες παρίστασθαι τῷ
φοβερῷ καὶ ἐνδόξῳ σου θυσιαστηρίῳ·
ἐξαπόστειλον ἐφ' ἡμᾶς τὴν χάριν
τοῦ παναγίου σου Πνεύματος καὶ
ἀγίασον ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώ-
ματα καὶ τὰ πνεύματα, ἵνα ἐν καθα-
ρᾷ καρδίᾳ προσενέγκωμέν σοι δῶρα,
δόματα, καρπώματα, εἰς ἄφεσιν τῶν
ἡμετέρων ἀμαρτημάτων καὶ ἰλασμόν
παντὸς τοῦ λαοῦ σου· χάριτι καὶ
οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία τοῦ μο-
νογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογη-
τὸς εἶ σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ
καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων·
ἀμήν.

Ο ΑΣΠΑΣΜΟΣ

Δ. Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγίῳ.

I. Τὴν εὐχὴν τοῦ ἀσπασμοῦ

Δέσποτα Κύριε παντοκράτορ, οὐρανόθεν ἐπί-
βλεψον ἐπὶ τὴν Ἐκκλησίαν σου καὶ ἐπὶ πάντα τὸν
λαόν σου καὶ πᾶν τὸ πείνιόν σου καὶ σῶσον
πάντας ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους δούλους σου, τὰ θρέμ-
ματα τῆς σῆς ἀγέλης, καὶ δώρησαι ἡμῖν τὴν σὴν
εἰρήνην καὶ τὴν σὴν ἀγάπην καὶ τὴν σὴν βο-
ήθειαν καὶ κατάπεμψον ἡμῖν τὴν δωρεάν τοῦ

παναγίου σου Πνεύματος, ὅπως ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ καὶ συνειδήσει ἀγαθῇ ἀσπασώμεθα ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγίῳ, μὴ ἐν δόλῳ, μὴ ἐν ὑποκρίσει, μὴ τὴν τοῦ ἀλλοτρίου κεκτημένοι προαίρεσιν, ἀλλὰ ἄμωμον καὶ ἄσπιλον, ἐν ἐνὶ πνεύματι, ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀγάπης, ἐν σῶμα καὶ ἐν πνεῦμα, ἐν μιᾷ πίστει, καθὼς καὶ ἐκλήθημεν, ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ἡμῶν, ὅπως καταστήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν θεῖαν καὶ ἀπέραντον στοργήν· ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λ. Ἀμήν.

I. Εἶτα βάλλει θυμίαμα λέγων·

Θυμίαμα προσφέρεται τῷ ὀνόματί σου· ἀναληφθήτω δὴ δεόμεθα ἐκ τῶν πενιχρῶν χειρῶν ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν εἰς τὸ ὑπερουράνιον σου θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εὐωδίας, εἰς ἰλασμόν παντὸς τοῦ λαοῦ σου· ὅτι σοὶ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, προσκύνησις καὶ εὐχαριστία, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Καὶ δίδεται ὁ ἀσπασμός.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟΝ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

Δ. Προσφέρειν κατὰ τόπους στάθητε.

I. Σφραγίζων τοὺς δίσκους καὶ τὰ ποτήρια ἐκφωνεῖ·

I.-Λ. Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν,* Πατέρα παντοκράτο-

ρα,* ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς,* ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.* Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν,* τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ,* τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα* πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.* φῶς ἐκ φωτός,* Θεὸν ἀληθινόν* ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ* γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα,* ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ,* δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.* Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους* καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν* κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν* καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου* καὶ Μαρίας τῆς παρθένου* καὶ ἐνανθρωπήσαντα.* Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν* ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου* καὶ παθόντα καὶ ταφέντα* καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ,* κατὰ τὰς Γραφάς.* Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς* καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς* καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης* κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς,* οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.* Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον,* τὸ Κύριον,* τὸ ζωοποιόν,* τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον,* τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον* καὶ συνδοξαζόμενον,* τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν.* Εἰς μίαν, ἁγίαν,* καθολικὴν* καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.* Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.* Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν* καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.* ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΤΗΣ ΠΡΟΘΕΣΕΩΣ

- Δ. Ἐπὶ προσευχὴν στάθητε.
Ι. Εἰρήνη πᾶσιν.

- Λ. Καὶ τῷ πνεύματί σου.
- Δ. Προσεύξασθε ὑπὲρ τῶν προσφερόντων.
- Λ. Κύριε, ἐλέησον.
- Ι. Δέσποτα Ἰησοῦ Χριστέ, Κύριε, ὁ συνάναρχος Λόγος τοῦ ἀνάρχου Πατρὸς καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ὁ μέγας ἀρχιερεὺς, ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς καὶ ἀναγαγὼν ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὁ δούς ἑαυτὸν ἄμωνον ἄμωμον ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς· δεόμεθα καὶ παρακαλοῦμέν σε, Κύριε φιλόθρωπε, ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν ἄρτον τοῦτον καὶ ἐπὶ τὰ ποτήρια ταῦτα, ἃ ἡ παναγία τράπεζα ὑποδέχεται δι' ἀγγελικῆς λειτουργίας καὶ ἀρχαγγελικῆς χοροστασίας καὶ ἱερατικῆς ἱεουργίας εἰς σὴν δόξαν καὶ ἀνακαινισμόν τῶν ἡμετέρων ψυχῶν· χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλοφροσύνη τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, δι' οὗ καὶ μεθ' οὗ σοὶ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
- Λ. Ἀμήν.

Η ΑΓΙΑ ΑΝΑΦΟΡΑ

- Ι. Σφραγίζει τὸν λαὸν ἐκφωνῶν·
- Ὁ Κύριος μετὰ πάντων.
- Λ. Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.
- Ι. Ἄνω ἡμῶν τὰς καρδίας.
- Λ. Ἔχομεν πρὸς τὸν Κύριον.
- Ι. Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.
- Λ. Ἄξιον καὶ δίκαιον.
- Δ. Πετάσατε.
- Ι. Ἄρχεται τῆς ἀναφορᾶς
- Ἄληθῶς γὰρ ἄξιόν ἐστιν καὶ δίκαιον, ὁσιόν

τε καὶ πρέπον καὶ ταῖς ἡμετέραις ψυχαῖς ἐπω-
φελές, ὁ ὢν δέσποτα Κύριε Θεέ, Πάτερ παντο-
κράτορ, σέ αἰνεῖν, σέ ὑμνεῖν, σοὶ εὐχαριστεῖν,
σοὶ ἀνθομολογεῖσθαι νύκτωρ τε καὶ καθ' ἡμέραν
ἀκαταπαύστῳ στόματι καὶ ἀσιγήτοις χείλεσι καὶ
ἀσιωπήτῳ καρδίᾳ, σοὶ τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρα-
νὸν καὶ τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ, γῆν καὶ τὰ ἐν τῇ γῇ, θα-
λάσσας, πηγάς, ποταμούς, λίμνας καὶ πάντα τὰ
ἐν αὐτοῖς, σοὶ τῷ ποιήσαντι τὸν ἄνθρωπον κατ'
ἰδίαν εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν, ᾧ καὶ ἐχαρίσω
τὴν ἐν παραδείσῳ τρυφήν· παραβάντα δὲ αὐτὸν
οὐχ ὑπερεῖδες οὐδὲ ἐγκατέλιπες, ἀγαθέ, ἀλλὰ
πάλιν ἀνεκαλέσω διὰ νόμου, ἐπαιδαγώγησας διὰ
προφητῶν, ἀνέπλασας καὶ ἀνεκαίνισας διὰ τοῦ
φρικτοῦ καὶ ζωοποιοῦ καὶ οὐρανόμου μυστηρίου
τούτου· πάντα δὲ ἐποίησας διὰ τῆς σῆς Σοφίας,
τοῦ φωτὸς τοῦ ἀληθινοῦ, τοῦ μονογενοῦς σου
Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ σοὶ σὺν αὐτῷ καὶ ἀγίῳ
Πνεύματι εὐχαριστοῦντες προσφέρομεν τὴν λο-
γικὴν καὶ ἀναίμακτον λατρείαν ταύτην, ἣν προσ-
φέρει σοι, Κύριε, πάντα τὰ ἔθνη ἀπὸ ἀνατολῶν
ἡλίου καὶ μέχρι δυσμῶν, ἀπὸ ἄρκτου καὶ μέχρι
μεσημβρίας, ὅτι μέγα τὸ ὄνομά σου ἐν πᾶσι τοῖς
ἔθνεσι καὶ ἐν παντὶ τόπῳ θυμίαμα προσφέρεται
τῷ ὀνόματι τῷ ἀγίῳ σου καὶ θυσία καθαρὰ, ἐπι-
θυσία καὶ προσφορά.

Καὶ δεόμεθα καὶ παρακαλοῦμέν σε, φιλόφρονε ἀγαθέ·
μνήσθητι, Κύριε, τῆς ἀγίας καὶ μόνης καθολικῆς καὶ ἀπο-
στολικῆς Ἐκκλησίας τῆς ἀπὸ γῆς περάτων μέχρι τῶν

περάτων αὐτῆς, πάντων τῶν λαῶν καὶ πάντων τῶν ποιμνίων σου.

Τὴν ἐξ οὐρανοῦ εἰρήνην βράβευσον ταῖς ἀπάντων ἡμῶν καρδίαις, ἀλλὰ καὶ τοῦ βίου τούτου τὴν εἰρήνην ἡμῖν δώρησαι.

Τὸν βασιλέα, τὰ στρατιωτικά, τοὺς ἄρχοντας, βουλὰς, δήμους, γειτονίας, εἰσόδους καὶ ἐξόδους ἡμῶν ἐν πάσῃ εἰρήνῃ κατακόσμησον.

Βασιλεῦ τῆς εἰρήνης, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, πάντα γὰρ ἀπέδωκας ἡμῖν· ἐν ὁμονοίᾳ καὶ ἀγάπῃ κτῆσαι ἡμᾶς, ὁ Θεός· ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν· ζωοποίησον τὰς ἀπάντων ἡμῶν ψυχὰς καὶ μὴ κατισχύσῃ θάνατος ἀμαρτίας καθ' ἡμῶν μηδὲ κατὰ παντὸς τοῦ λαοῦ σου.

Τοὺς νοσοῦντας, Κύριε, τοῦ λαοῦ σου ἐπισκεψάμενος ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς ἴασαι· ἀπόστησον ἀπ' αὐτῶν καὶ ἀφ' ἡμῶν πᾶσαν νόσον καὶ μαλακίαν, τὸ πνεῦμα τῆς ἀσθενείας ἐξέλασον ἀπ' αὐτῶν· τοὺς ἐν μακροῖς ἀρρωστήμασι προκατακειμένους ἐξανάστησον, τοὺς ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων ἐνοχλουμένους ἴασαι· τοὺς ἐν φυλακαῖς ἢ ἐν μετάλλοις ἢ δίκαις ἢ καταδίκαις ἢ ἐν ἐξορίαις ἢ πικρᾷ δουλείᾳ ἢ φόροις κατεχομένους πάντας ἐλέησον, πάντας ἐλευθέρωσον, ὅτι σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ λύων τοὺς πεπεδημένους, ὁ ἀνορθῶν τοὺς κατερραγμένους, ἡ ἐλπίς τῶν ἀπηλπισμένων, ἡ βοήθεια τῶν ἀβοηθήτων, ἡ ἀνάστασις τῶν πεπτωκότων, ὁ λιμὴν τῶν χειμαζομένων, ὁ ἐκδικὸς τῶν καταπονουμένων. Πάσῃ ψυχῇ χριστιανῇ θλιβομένη καὶ περιεχομένη δὸς ἔλεος, δὸς ἄνεσιν, δὸς ἀνάψυξιν· ἀλλὰ καὶ ἡμῶν, Κύριε, τὰς κατὰ ψυχὴν νόσους ἴασαι, τὰς σωματικὰς ἀσθενείας θεράπευσον, ἰατρὲ ψυχῶν καὶ σωμάτων· ἐπίσκοπε πάσης σαρκός, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι ἡμᾶς διὰ τοῦ σωτηρίου σου.

Τοὺς ἀποδημήσαντας ἡμῶν ἀδελφοὺς ἢ μέλλοντας ἀποδημεῖν ἐν παντὶ τόπῳ κατευόδωσον, εἴτε διὰ γῆς ἢ ποταμῶν ἢ λιμνῶν ἢ ὁδοιποριῶν ἢ οἰουδήποτε τρόπου τὴν πο-

ρείαν ποιούντας, πάντας πανταχοῦ ἀποκατάστησον εἰς λιμένα εὐδιον, εἰς λιμένα σωτήριον, σύμπλους καὶ συνοδοιπόρος αὐτῶν γενέσθαι καταξίωσον· ἀπόδος τοῖς οἰκείοις αὐτῶν χαίροντας χαίρουσιν, υἰγιαίνοντας υἰγιαίνουσιν· ἀλλὰ καὶ ἡμῶν, Κύριε, τὴν παρεπιδημίαν τὴν ἐν τῷ βίῳ τούτῳ ἀβλαβῆ καὶ ἀχρεΐμαστον μέχρι τέλους διαφύλαξον.

Τοὺς ὑετοὺς ἀγαθοὺς πλουσίως κατάπεμψον ἐπὶ τοὺς χρήζοντας καὶ ἐπιδεομένους τόπους· εὐφρανον καὶ ἀνακαίνισον τῇ καταβάσει αὐτῶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, ἵνα ἐν ταῖς σταγόσιν αὐτῆς εὐφρανθήσεται ἀνατέλλουσα.

Μηνὶ Ἀπριλίῳ: Τοὺς καρποὺς τῆς γῆς, Κύριε, εὐλόγησον, σῶους καὶ ἀκεραίους ἡμῖν διατήρησον, παράστησον ἡμῖν αὐτοὺς εἰς σπέρμα καὶ εἰς θερισμόν.

Μηνὶ Ἰουνίῳ: Τὰ ποτάμια ὕδατα ἀνάγαγε ἐπὶ τὸ ἴδιον μέτρον αὐτῶν· εὐφρανον καὶ ἀνακαίνισον τῇ ἀναβάσει αὐτῶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, τοὺς αὐλακας αὐτῆς μέθυσον, πλήθυνον τὰ γεννήματα αὐτῆς.

Εὐλόγησον καὶ νῦν, Κύριε, τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου διὰ τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ σου, διὰ τὴν χήραν καὶ διὰ τὸν ὀρφανόν, διὰ τὸν ξένον καὶ διὰ τὸν προσήλυτον, δ' ἡμᾶς πάντας τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ καὶ ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον· οἱ γὰρ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σέ ἐλπίζουσιν καὶ σὺ δίδως τὴν τροφήν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ. Ὁ διδὼς τροφήν πάσῃ σαρκί, πλήρωσον χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης τὰς καρδίας ἡμῶν, ἵνα πάντοτε, πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες, περισσεύωμεν εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Βασιλεῦ τῶν βασιλευόντων καὶ Κύριε τῶν κυριευόντων, τὴν βασιλείαν τοῦ δούλου σου τοῦ ὀρθοδόξου καὶ φιλοχρίστου ἡμῶν βασιλέως, ὃν ἐδικαίωσας βασιλεύειν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐν εἰρήνῃ καὶ ἀνδρείᾳ καὶ δικαιοσύνῃ διαφύλαξον· καθυπόταξον αὐτῷ, ὁ Θεός, πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον, ἐμφύλιόν τε καὶ ἀλλόφυλον· ἐπιλαβοῦ ὄπλου καὶ θυρεοῦ καὶ ἀνάστηθι εἰς τὴν βοήθειαν αὐτοῦ καὶ ἔκχεον ῥομφαίαν καὶ σύγκλεισον ἐξεναντίας τῶν καταδιωκόντων αὐτόν·

ἐπισκίασον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ πολέμου, κάθισον ἐκ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ ἐπὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ, λάλησον εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἀγαθὰ ὑπὲρ τῆς ἁγίας σου καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας καὶ παντὸς τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ, ἵνα καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ γαληνότητι αὐτοῦ ἤρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγοντες, ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι τῇ εἰς σὲ καταληφθῶμεν.

Τῶν ἐν πίστει Χριστοῦ προκεκοιμημένων πατέρων τε καὶ ἀδελφῶν τὰς ψυχὰς ἀνάπαυσον, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, μνησθεὶς τῶν ἀπ' αἰῶνος προπατόρων, πατέρων, πατριαρχῶν, προφητῶν, ἀποστόλων, μαρτύρων, ὁμολογητῶν, ἐπισκόπων, ὁσίων, δικαίων, παντὸς πνεύματος, ἐν πίστει Χριστοῦ τετελειωμένων καὶ ὧν ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ τὴν ὑπόμνησιν ποιούμεθα καὶ τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Μάρκου τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ, τοῦ ὑποδείξαντος ἡμῖν ὁδὸν σωτηρίας.

Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι ἔτεκες σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

(ἐκφώνως) Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, εὐλογημένης, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Δ. Κύριε, εὐλόγησον.

Ι. Ὁ Κύριος εὐλογήσει σε τῇ αὐτοῦ χάριτι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Δ. Ἀναγινώσκει τὰ δίπτυχα τῶν κεκοιμημένων.

Ι. Κλινόμενος ἐπεύχεται·

Καὶ τούτων πάντων τὰς ψυχὰς ἀνάπαυσον, δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐν ταῖς τῶν ἁγίων σου σκηναῖς, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου, χαριζόμενος αὐτοῖς τὰ τῶν ἐπαγγελιῶν σου ἀγαθὰ, ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδεν καὶ οὖς οὐκ ἤκουσεν καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπων οὐκ ἀνέβη, ἃ ἠτοίμασας, ὁ Θεός, τοῖς ἀγαπῶσι τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον. Αὐτῶν μὲν τὰς ψυ-

χὰς ἀνάπαυσον καὶ βασιλείας οὐρανῶν καταξίωσον, ἡμῶν δὲ τὰ τέλη τῆς ζωῆς χριστιανὰ καὶ εὐάρεστα καὶ ἀναμάρτητα δώρησαι καὶ δὸς ἡμῖν μερίδα καὶ κλῆρον ἔχειν μετὰ πάντων τῶν ἁγίων σου.

Τῶν προσφερόντων τὰς θυσίας, τὰς προσφοράς, τὰ εὐχαριστήρια πρόσδεξαι, ὁ Θεός, εἰς τὸ ἅγιον καὶ ἐπουράνιον καὶ νοερόν σου θυσιαστήριον, εἰς τὰ μεγέθη τῶν οὐρανῶν, διὰ τῆς ἀρχαγγελικῆς σου λειτουργίας, τῶν τὸ πολὺ καὶ ὀλίγον, κρύφα καὶ παρρησία, βουλομένων καὶ οὐκ ἐχόντων καὶ τῶν ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ τὰς προσφορὰς προσενεγκάντων, ὡς προσεδέξω τὰ δῶρα τοῦ δικαίου σου Ἄβελ,

καὶ βάλλει θυμίαμα καὶ λέγει·

τὴν θυσίαν τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ, Ζαχαρίου τὸ θυμίαμα, Κορνηλίου τὰς ἐλεημοσύνας καὶ τῆς χήρας τὰ δύο λεπτά, πρόσδεξαι καὶ αὐτῶν τὰ εὐχαριστήρια καὶ ἀντίδος αὐτοῖς ἀντὶ τῶν φθαρτῶν τὰ ἄφθαρτα, ἀντὶ τῶν ἐπιγείων τὰ οὐράνια, ἀντὶ τῶν προσκαιρῶν τὰ αἰώνια.

Τὸν ἁγιώτατον καὶ μακαριώτατον πάπαν (τὸν δεῖνα), ὃν προέγνωσ καὶ προώρισας προχειρίσασθαι τὴν ἁγίαν σου καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸν ὀσιώτατον ἐπίσκοπον (τὸν δεῖνα) τὸν ἡμέτερον, συντηρῶν συντήρησον αὐτοὺς ἕτεσι πολλοῖς, χρόνοις εἰρηνικοῖς, ἐκτελοῦντας αὐτοὺς τὴν ὑπὸ σοῦ ἐμπεπιστευμένην ἁγίαν σου ἀρχιερωσύνην κατὰ τὸ ἅγιον καὶ μακάριόν σου θέλημα, ὀρθοτομοῦντας τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.

Μνήσθητι δὲ καὶ τῶν ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων ἐπισκόπων, πρεσβυτέρων, διακόνων, ὑποδιακόνων, ἀναγνωστῶν, ψαλτῶν, μοναζόντων, ἀειπαρθένων, χηρῶν, λαϊκῶν.

Μνήσθητι, Κύριε, τῆς ἁγίας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν πόλεως καὶ τῆς βασιλευούσης καὶ τῆς πόλεως ἡμῶν ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν ἐν ὀρθοδόξῳ πίστει Χριστοῦ οἰκούντων ἐν αὐταῖς, εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας αὐτῶν.

Μνήσθητι, Κύριε, πάσης ψυχῆς χριστιανῆς θλιβομένης καὶ καταπονουμένης, ἐλέους Θεοῦ καὶ βοηθείας ἐπιδομένης, καὶ ἐπιστροφῆς τῶν πεπλανημένων.

Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ ὄντων ἀδελφῶν ἡμῶν· δὸς αὐτοῖς εἰς οἰκτιρμοὺς ἐναντίον πάντων τῶν αἰχμαλωτευσάντων αὐτούς.

Μνήσθητι, Κύριε, ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἀναξίων δούλων σου καὶ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἐξάλειψον ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεός.

Μνήσθητι, Κύριε, καὶ ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ καὶ ἁμαρτωλοῦ καὶ ἀναξίου δούλου σου καὶ τὰς ἁμαρτίας μου ἐξάλειψον ὡς φιλόανθρωπος Θεός, συμπάρεσο δὲ ἡμῖν λειτουργοῦσι τῷ παναγίῳ σου ὀνόματι.

Τὰς ἐπισυναγωγὰς ἡμῶν, Κύριε, εὐλόγησον· τὴν εἰδωλολατρίαν τέλεον ἐκρίζωσον ἀπὸ τοῦ κόσμου· τὸν Σατανᾶν καὶ πᾶσαν αὐτοῦ τὴν ἐνέργειαν καὶ πονηρίαν συντριψον ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν· τοὺς ἐχθροὺς τῆς Ἐκκλησίας σου, Κύριε, ὡς πάντοτε, καὶ νῦν ταπείνωσον, γύμνωσον αὐτῶν τὴν ὑπερηφανίαν, δεῖξον αὐτοῖς ἐν τάχει τὴν ἀσθένειαν αὐτῶν· τὰς ἐπιβουλάς αὐτῶν καὶ τὰς μαγανίας καὶ τὰς πανουργίας, ἃς ποιοῦσι καθ' ἡμῶν, ἀπράκτους ποίησον· ἐξεγέρθητι, Κύριε, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροί σου καὶ φυγέτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ μισοῦντες τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, τὸν δὲ λαόν σου τὸν πιστὸν καὶ ὀρθόδοξον ποίησον ἐπ' εὐλογίαις χιλίας χιλιάδας καὶ μυρίας μυριάδας, ποιοῦντας τὸ θέλημά σου τὸ ἅγιον.

Δ. Οἱ καθήμενοι ἀνάστητε.

I. Λύτρωσαι δεσμίους, ἐξελοῦ τοὺς ἐν ἀνάγκαις, πεινῶντας χόρτασον, ὀλιγοψυχοῦντας παρακάλεσον, πεπλανημένους ἐπίστρεψον, ἐσκοτισμένους φωταγώγησον, πεπτωκότας ἔγειρον, σαλευομένους στήριξον, νενοσηκότας ἴασαι, πάντα ἄγαγε εἰς τὴν ὁδὸν τῆς σωτηρίας, συναψον καὶ αὐτούς τῇ ἀγίᾳ σου ποιίμνῃ, ἡμᾶς δὲ ῥῦσαι ἀπὸ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, φρουρὸς ἡμῶν καὶ ἀντιλήπτωρ κατὰ πάντα γενόμενος.

Δ. Εἰς ἀνατολὰς βλέψατε.

I. Κλίνει καὶ εὐχεται

Σὺ γὰρ εἶ ὁ ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας καὶ δυνάμεως καὶ κυριότητος καὶ παντὸς ὀνόματος ὀνομαζομένου, οὐ μόνον ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι· σοὶ παραστήκουσι χίλια χιλιάδες καὶ μύρια μυριάδες ἁγίων ἀγγέλων καὶ ἀρχαγγέλων στρατιαί· σοὶ παραστήκουσι τὰ δύο τιμιώτατά σου ζῶα, τὰ πολυόμματα χερουβὶμ καὶ τὰ ἑξαπτέρυγα σεραφίμ, ἃ δυσὶ μὲν πτέρυξι τὰ πρόσωπα καλύπτοντα καὶ δυσὶ τοὺς πόδας καὶ δυσὶν ἰπτάμενα, καὶ κέκραγεν ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον ἀκαταπαύστοις στόμασι καὶ ἀσιγήτοις θεολογίαις, τὸν ἐπινίκιον καὶ τρισάγιον ὕμνον ἄδοντα, βοῶντα, δοξολογοῦντα, κεκραγότα καὶ λέγοντα τῇ μεγαλοπρεπεῖ σου δόξῃ· «Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς ἁγίας σου δόξης»,

(ἐκφώνως) πάντοτε μὲν πάντα σὲ ἀγιάζει, ἀλλὰ καὶ μετὰ πάντων τῶν σὲ ἀγιαζόντων δέξαι, δέσποτα Κύριε, καὶ τὸν ἡμέτερον ἀγιασμὸν σὺν αὐτοῖς ὑμνοῦντων καὶ λεγόντων·

Λ. «Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος,* Κύριος Σαβαώθ,* πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ* τῆς ἁγίας σου δόξης».

I. Σφραγίζων τὰ ἅγια λέγει·

Πλήρης γὰρ ἐστίν, ὡς ἀληθῶς, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς ἁγίας σου δόξης διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· πλήρωσον, ὁ Θεός, καὶ ταύτην τὴν θυ-

σίαν τῆς παρὰ σοῦ εὐλογίας διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ παναγίου σου Πνεύματος· ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος καὶ Θεὸς καὶ παμβασιλεὺς ἡμῶν Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς τῇ νυκτὶ ἧ παρεδίδου ἑαυτὸν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν καὶ τὸν ὑπὲρ πάντων ὑφίστατο θάνατον σαρκί, συνανακλιθεὶς μετὰ τῶν ἁγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ ἀποστόλων, ἄρτον λαβὼν ἐπὶ τῶν ἁγίων καὶ ἀχράντων καὶ ἀμώμων αὐτοῦ χειρῶν, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν πρὸς σὲ τὸν ἴδιον Πατέρα, Θεὸν δὲ ἡμῶν καὶ Θεὸν τῶν ὅλων, εὐχαριστήσας, εὐλογήσας, ἀγιάσας, κλάσας, διέδωκε τοῖς ἁγίοις καὶ μακαρίοις αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις εἰπών·

(ἐκφώνως) «Λάβετε, φάγετε,

Δ. Ἐκτεínaτε, οἱ πρεσβύτεροι.

Ι. (ἐκφώνως) τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον καὶ διαδιδόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν».

Λ. Ἀμήν.

Ι. Λέγει ἐπευχόμενος·

᾿Ωσαύτως καὶ τὸ ποτήριον μετὰ τὸ δειπνῆσαι λαβὼν καὶ κεράσας ἐξ οἴνου καὶ ὕδατος, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν πρὸς σὲ τὸν ἴδιον Πατέρα, Θεὸν δὲ ἡμῶν καὶ Θεὸν τῶν ὅλων, εὐχαριστήσας, εὐλογήσας, ἀγιάσας, πλήσας Πνεύματος ἁγίου, μετέδωκε τοῖς ἁγίοις καὶ μακαρίοις αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις εἰπών·

(ἐκφώνως) «Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες,

Δ. Ἔτι ἐκτεínaτε.

Ι. (ἐκφώνως) τοῦτό ἐστι τὸ αἷμά μου τὸ τῆς και-
νῆς διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ πολλῶν ἐκχυνό-
μενον καὶ διαδιδόμενον εἰς ἄφεςιν ἁμαρτιῶν».

Λ. Ἀμήν.

Ι. Εὐχεται οὕτως·

«Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν· ὁσάκις
γὰρ ἐὰν ἐσθίητε τὸν ἄρτον τοῦτον, πίνητε δὲ καὶ
τὸ ποτήριον τοῦτο, τὸν ἐμὸν θάνατον καταγγέ-
λετε καὶ τὴν ἐμὴν ἀνάστασιν καὶ ἀνάληψιν ὁμο-
λογεῖτε, ἄχρις οὗ ἐὰν ἔλθω».

Τὸν θάνατον, δέσποτα Κύριε παντοκράτορ,
ἐπουράνιε βασιλεῦ, τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ,
Κυρίου δὲ καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ καταγγέλλοντες καὶ τὴν τριήμερον καὶ
μακαρίαν αὐτοῦ ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν ὁμολο-
γοῦντες καὶ τὴν εἰς οὐρανοὺς ἀνάληψιν καὶ τὴν
ἐκ δεξιῶν σοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καθέδραν
καὶ τὴν δευτέραν καὶ φρικτὴν καὶ φοβεράν αὐτοῦ
παρουσίαν ἀπεκδεχόμενοι, ἐν ἧ μὲλλει ἔρχεσθαι
κρῖναι ζῶντας καὶ νεκροὺς ἐν δικαιοσύνῃ καὶ
ἀποδοῦναι ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ (φεῖσαι
ἡμῶν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν), σοὶ ἐκ τῶν σῶν δώ-
ρων προεθήκαμεν ἐνώπιόν σου·

καὶ δεόμεθα καὶ παρακαλοῦμέν σε, φιλόνηρωπε ἀγαθέ,
ἐξαπόστειλον ἐξ ὕψους ἀγίου σου, ἐξ ἐτοίμου κατοικητη-
ρίου σου, ἐκ τῶν ἀπεριγράπτων κόλπων σου, αὐτὸν τὸν
Παράκλητον, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, τὸ ἅγιον, τὸ κύ-
ριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐν νόμῳ καὶ προφήταις καὶ ἀποστό-
λοις λαλῆσαν, τὸ πανταχοῦ παρὸν καὶ τὰ πάντα πληροῦν,
ἐνεργοῦν τε αὐτεξουσίως οὐ διακονικῶς ἐφ' οὐς βούλεται

τὸν ἁγιασμὸν εὐδοκίᾳ τῇ σῆ, τὸ ἀπλοῦν τὴν φύσιν, τὸ πολυμερὲς τὴν ἐνέργειαν, τὴν τῶν θείων χαρισμάτων πηγὴν, τὸ σοὶ ὁμοούσιον, τὸ ἐκ σοῦ ἐκπορευόμενον, τὸ σύνθρονον τῆς βασιλείας σου καὶ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἔπιδε ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐξαπόστειλον ἐπὶ τοὺς ἄρτους τούτους καὶ ἐπὶ τὰ ποτήρια ταῦτα τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον, ἵνα αὐτὰ ἁγιάσῃ καὶ τελειώσῃ ὡς παντοδύναμος Θεὸς

(ἐκφώνως) καὶ ποιήσῃ τὸν μὲν ἄρτον σῶμα,

Λ. Ἀμήν.

Ι. (ἐκφώνως) τὸ δὲ ποτήριον αἷμα τῆς καινῆς διαθήκης αὐτοῦ τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος καὶ παμβασιλέως ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·

Λ. Ἀμήν.

Δ. Κατέλθετε, οἱ διάκονοι· συνεύξασθε, οἱ πρεσβύτεροι.

Ι. (ἐκφώνως) ἵνα γένωνται πᾶσιν ἡμῖν τοῖς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνουσιν εἰς πίστιν, εἰς νῆψιν, εἰς ἴασιν, εἰς σωφροσύνην, εἰς ἁγιασμόν, εἰς ἐπανέωσιν ψυχῆς, σώματος καὶ πνεύματος, εἰς κοινωνίαν μακαριότητος ζωῆς αἰωνίου καὶ ἀφθαρσίας, εἰς δοξολογίαν τοῦ παναγίου σου ὀνόματος, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· ἵνα σοῦ καὶ ἐν τούτῳ καθῶς καὶ ἐν παντὶ δοξασθῇ καὶ ὑμνηθῇ καὶ ἁγιασθῇ τὸ πανάγιον καὶ ἔντιμον καὶ δεδοξασμένον σου ὄνομα σὺν Ἰησοῦ Χριστῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Λ. Ὡσπερ ἦν καὶ ἐστίν* καὶ ἔσται εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν* καὶ εἰς τοὺς σύμπαντας αἰῶνας* τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Ι. Ειρήνη πᾶσιν.

Λ. Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Δ. Προσεύξασθε.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

Ι. Θεέ, φωτὸς γεννητορ, ζωῆς ἀρχηγέ, χάριτος ποιητά, αἰωνίων θεμελιωτά, γνώσεως δωροδότα, σοφίας θησαυρέ, ἀγιωσύνης διδάσκαλε, εὐχῶν καθαρῶν δοχεῦ, ψυχῆς εὐεργέτα, ὁ τοῖς ὀλιγοψύχοις εἰς σέ πεποιθόσι διδούς εἰς ἃ ἐπιθυμοῦσιν ἄγγελοι παρακύψαι, ὁ ἀναγαγὼν ἡμᾶς ἐξ ἀβύσσου εἰς φῶς, ὁ δούς ἡμῖν ἐκ θανάτου ζωήν, ὁ χαρισάμενος ἡμῖν ἐκ δουλείας εἰς ἐλευθερίαν, ὁ τὸ ἐν ἡμῖν σκότος τῆς ἀμαρτίας διὰ τῆς παρουσίας τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ λύσας· αὐτὸς καὶ νῦν, δέσποτα Κύριε, διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ παναγίου σου Πνεύματος καταύγασον τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς διανοίας ἡμῶν εἰς τὸ μεταλαβεῖν ἀκατακρίτως τῆς ἀθανάτου καὶ ἐπουρανίου ταύτης τροφῆς καὶ ἀγίασον ἡμᾶς ὀλοτελεῖς ψυχῇ, σώματι καὶ πνεύματι, ἵνα μετὰ τῶν ἁγίων σου μαθητῶν καὶ ἀποστόλων εἴπωμέν σοι τὴν προσευχὴν ταύτην τό· «Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι

ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ».

(ἐκφώνως) Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, δέσποτα, φιλόθρως
Κύριε, μετὰ παρησίας ἀκατακρίτως, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ,
ψυχῇ πεφωτισμένῃ, ἀνεπαισχύντῳ προσώπῳ, ἡγιασμέ-
νοις χεῖλεσιν τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαί σε τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς
ἅγιον Θεὸν Πατέρα καὶ λέγειν·

Λ. Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,* ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,*
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,* γενηθήτω τὸ θέλημά σου,* ὡς
ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.* τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιού-
σιον* δὸς ἡμῖν σήμερον* καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα
ἡμῶν,* ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν* καὶ
μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,* ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ
τοῦ πονηροῦ.

Ι. Ναί, Κύριε Κύριε, μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ· οἶδεν γὰρ ἡ πολλή σου εὐ-
σπλαγχνία, ὅτι οὐ δυνάμεθα ὑπενεγκεῖν διὰ τὴν πολλὴν
ἡμῶν ἀσθένειαν, ἀλλὰ ποιήσον σὺν τῷ πειρασμῷ καὶ τὴν
ἐκβασιν τοῦ δύνασθαι ἡμᾶς ὑπενεγκεῖν· σὺ γὰρ ἔδωκας
ἡμῖν ἐξουσίαν πατεῖν ἐπάνω ὄφρων καὶ σκορπίων καὶ ἐπὶ
πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ,

(ἐκφώνως) ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύ-
ναμις καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λ. Ἀμήν.

ΚΕΦΑΛΟΚΛΙΣΙΑ

Ι. Εἰρήνη πᾶσιν.

Λ. Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Δ. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Λ. Ἐνώπιόν σου, Κύριε.

Ι. Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ καθή-
μενος ἐπὶ τῶν χερουβὶμ καὶ δοξαζόμενος ὑπὸ τῶν
σεραφίμ, ὁ ἐξ ὑδάτων οὐρανὸν σκευάσας καὶ τοῖς

τῶν ἀστέρων χοροῖς τοῦτον κατακοσμήσας, ὁ ἐν ὑψίστοις ἀσωμάτων ἀγγέλων συστησάμενος στρατιάς πρὸς ἀενάους δοξολογίας· σοὶ ἐκλίναμεν τὸν αὐχένα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, τὸ τῆς δουλείας πρόσχημα σημαίνοντες, καὶ δεόμεθά σου· τὰς σκοτοειδεῖς τῆς ἁμαρτίας ἐφόδους ἐκ τῆς ἡμῶν διανοίας ἀπέλασον καὶ ταῖς τοῦ ἁγίου Πνεύματος θεοειδέσιν αὐγαῖς τὸν ἡμέτερον νοῦν καταφαίδρυνον, ὅπως, τῇ γνώσει σου πληθυνόμενοι, ἀξίως μετάσχωμεν τῶν προκειμένων ἡμῖν ἀγαθῶν τοῦ ἀχράντου σώματος καὶ τοῦ τιμίου αἵματος τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, συγχωρῶν ἡμῖν πᾶν εἶδος ἁμαρτιῶν διὰ τὴν πολλὴν καὶ ἀνεξιχνίαστον σου ἀγαθότητα· χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ,

(ἐκφώνως) δι' οὗ καὶ μεθ' οὗ σοὶ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λ. Ἀμήν.

ΥΨΩΣΙΣ - ΜΕΛΙΣΜΟΣ - ΕΝΩΣΙΣ - ΜΕΤΑΛΗΨΙΣ

Ι. Εἰρήνη πᾶσιν.

Λ. Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Δ. Μετὰ φόβου Θεοῦ πρόσχωμεν.

Ι. Ἄγιε, ὑψιστε, φοβερέ, ὁ ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος, Κύριε, ἀγίασον ἡμᾶς τῷ λόγῳ τῆς σῆς χάριτος

καὶ τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ παναγίου σου Πνεύματος·
σύ γὰρ εἶπας, δέσποτα· «Ἅγιοι ἔσεσθε, ὅτι ἐγὼ
ἅγιός εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν». Ἀκατάληπτε
Θεὲ Λόγε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι ὁ-
μοούσιε, συναΐδιε καὶ συνάναρχε, πρόσδεξαι τὸν
ἀκήρατον ὕμνον σὺν τοῖς χερουβὶμ καὶ σεραφὶμ
καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ ἀναξίου δού-
λου σου ἐξ ἀναξίων μου χειλέων βοῶντος καὶ
λέγοντος·

(ἐκφώνως) Τὰ ἅγια τοῖς ἁγίοις.

- Λ. Εἷς Πατὴρ ἅγιος,* εἷς Υἱὸς ἅγιος,* ἐν Πνεῦμα
ἅγιον,* εἰς ἐνότητα Πνεύματος ἁγίου.* ἀμήν.
- Δ. Ὑπὲρ σωτηρίας καὶ ἀντιλήψεως τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν
(τοῦ δεῖνος), παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ φιλοχρίστου
λαοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Λ. Κύριε, ἐλέησον.
- Δ. Ἔτι δὲ καὶ ὑπὲρ σωτηρίας καὶ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν τῷ προσ-
ενέγκαντι ἀδελφῷ ἡμῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Λ. Κύριε, ἐλέησον.
- Δ. Καὶ ὑπὲρ μνήμης τῶν ὀσίων πατέρων ἡμῶν καὶ ἀδελφῶν
εἴπωμεν πάντες ἐκτενῶς· Κύριε, ἐλέησον.
- Λ. Κύριε, ἐλέησον.
- Ι. Ὁ Κύριος μετὰ πάντων.
- Λ. Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.
- Δ. Ἄρξαι.
- Λ. Τὸ κοινωνικόν. Ψαλμὸς ρν'

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῶ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Καὶ τὸ κοινωνικὸν τῇ ἡμέρᾳ.

I. Κλᾶ τὸν ἄρτον καὶ λέγει·

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Καὶ μελίζει λέγων τοῖς παροῦσι·

Ὁ Κύριος εὐλογήσει καὶ συνδιακονήσει διὰ τῆς μελίσεως τῶν ἁγίων καὶ ἀχράντων καὶ ζωοποιῶν αὐτοῦ μυστηρίων, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Καὶ λέγει· Κελεύετε.

K. Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον κελεύει καὶ ἁγιάζει.

I. Ἐρρίπτων τὸ ἅγιον σῶμα εἰς τὸ ποτήριον λέγει·

Ἴδου ἡγιασται καὶ τετελείωται καὶ γέγονεν εἰς σῶμα καὶ αἷμα τοῦ Κυ-

ρίου και Θεοῦ και Σωτῆρος ἡμῶν
και διαδίδονται τὰ ἅγια τοῖς ἁγίοις.

Κ. Εἰς Πατῆρ ἅγιος, εἰς Υἱὸς ἅγιος,
ἐν Πνεῦμα ἅγιον· ἀμήν (γ).

Ι. Ὁ Κύριος μετὰ πάντων.

Κ. Και μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ι. Αὐτὸς ἠλόγησεν, αὐτὸς ἡγίασεν, αὐ-
τὸς δὲ ἐτελείωσεν, αὐτὸς και μετα-
δίδοι εἰς ἄφεισιν ἁμαρτιῶν και εἰς
ζωὴν αἰώνιον. Και μεταλαμβάνει λέ-
γων τὴν εὐχήν· Τῆς κατὰ φιλανθρω-
πίαν παρασχεθείσης ἡμῖν θείας χά-
ριτος τὰ ὑπὲρ ἡμᾶς ἐτολμήσαμεν·
προσερχόμεθα οὖν μετὰ φόβου τοῖς
ἁγίοις σου μυστηρίοις, δέσποτα, αἰ-
τούμενοι εἴ τι δι' ἀνθρωπίνην ἀσθέ-
νειαν ἡμῖν παρῶπται συγγνώμων γε-
νοῦ, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἄλλο· Ὅν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ
ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων,
οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχὴ μου πρὸς σέ,
ὁ Θεός.

Δ. Πρεσβύτεροι, προσέλθετε.

Και κοινωνοῦσιν οἱ πρεσβύτεροι.

Δ. Συνάχθητε και εἰσέλθετε, οἱ διάκονοι,
μετ' εὐλαβείας.

Και κοινωνοῦσιν οἱ διάκονοι.

Ι. Και μεταδίδωσιν εἰς τὸν λαόν.

Και ὅταν μεταδίδοι τῷ κλήρῳ και

τῷ λαῷ, λέγει· Σῶμα ἅγιον τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καὶ εἰς τὸ ποτήριον λέγει· Αἷμα τίμιον τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Καὶ μεταδοὺς λέγει· Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου καὶ ἡ βασιλεία σου διαμένει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Δ. Μετὰ τὸ πληρῶσαι λέγει·

Ἐπὶ προσευχὴν στάθητε.

Ι. Εἰρήνη πᾶσιν.

Λ. Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Δ. Προσεύξασθε ὑπὲρ τῆς ἀξίας μεταλήψεως.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

Δ. Περὶ τῶν ἀξιωθέντων μεταλαβεῖν τῶν ἁγίων καὶ ἀχράντων καὶ ἀθανάτων καὶ ἐπουρανίων μυστηρίων.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

Δ. Περὶ τῆς σωτηρίας παντὸς τοῦ λαοῦ.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

Δ. Περὶ τῆς πίστεως καὶ εἰρήνης τῆς ἁγίας καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας.

Λ. Κύριε, ἐλέησον.

I. Εύχεται τὴν εὐχαριστίαν

Εὐχαριστοῦμέν σοι, δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐπὶ τῇ μεταλήψει τῶν ἁγίων, ἀχράντων, ἀθανάτων καὶ ἐπουρανίων σου μυστηρίων, ὧν ἔδωκας ἡμῖν ἐπὶ εὐεργεσία καὶ ἁγιασμῷ καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν· καὶ δεόμεθα καὶ παρακαλοῦμέν σε, φιλόνητοπε, ἀγαθὲ Κύριε, χάρισαι ἡμῖν τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου σώματος καὶ τοῦ τιμίου αἵματος τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ εἰς πίστιν ἀκαταίσχυτον, εἰς ἀγάπην ἀνυπόκριτον, εἰς πλησμονὴν θεοσεβείας, εἰς ἀποτροπὴν παντὸς ἐναντίου, εἰς περιποίησιν τῶν ἐντολῶν σου, εἰς ἐφόδιον ζωῆς αἰωνίου, εἰς ἀπολογία ἐυπρόσδεκτον τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ σου,

(ἐκφώνως) δι' οὗ καὶ μεθ' οὗ σοὶ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λ. Ἀμήν.

ΚΕΦΑΛΟΚΛΙΣΙΑ - ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Δ. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν ἐπ' εὐλογίας κλίνατε.

I. Στρέφεται πρὸς τὸν λαὸν λέγων·

Ἄναξ μέγιστε καὶ τῷ Πατρὶ συνάναρχε, ὁ τῷ σῶ κράτει τὸν Ἄδην σκυλεύσας καὶ τὸν θάνατον πατήσας καὶ τὸν ἰσχυρὸν δεσμεύσας καὶ τὸν Ἀδὰμ ἐκ τάφου ἀναστήσας τῇ θεουργικῇ σου δυνάμει καὶ φωτιστικῇ αἴγλη τῆς σῆς ἀρρήτου

θεότητος· αὐτός, δέσποτα, διὰ τῆς μεταλήψεως τοῦ ἀχράντου σου σώματος καὶ τοῦ τιμίου σου αἵματος ἐξαπόστειλον τὴν ἀόρατόν σου δεξιάν τὴν πλήρη εὐλογιῶν καὶ πάντας ἡμᾶς εὐλόγησον, οἰκτίρησον, σθένωσον τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει καὶ περίελε ἀφ' ἡμῶν τὴν κακοήθη καὶ ἁμαρτάδα σαρκικῆς ἐπιθυμίας ἐργασίαν· καταύγασον τοὺς νοητοὺς ἡμῶν ὀφθαλμοὺς τῆς περικειμένης ζοφερᾶς ἀνομίας, σύναψον ἡμᾶς τῷ παμμακαρίστῳ τῶν εὐαρεστησάντων σοι συλλόγῳ· ὅτι διὰ σοῦ καὶ σὺν σοὶ τῷ Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ Πνεύματι πᾶς ὕμνος πρέπει, τιμὴ, κράτος, προσκύνησις τε καὶ εὐχαριστία, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λ. Ἀμήν.

Δ. Πορεύεσθε ἐν εἰρήνῃ.

Λ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Ι. Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, ἡ χάρις τοῦ Υἱοῦ, Κυρίου δὲ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ κοινωνία καὶ ἡ δωρεὰ τοῦ παναγίου Πνεύματος εἶη μετὰ πάντων ὑμῶν, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λ. Ἀμήν. Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον.

ΕΝ Τῷ ΔΙΑΚΟΝΙΚῳ

Ι. Ἐδωκας ἡμῖν, δέσποτα, τὸν ἁγιασμὸν ἐν τῇ μετουσίᾳ τοῦ παναγίου σώματος καὶ τοῦ τιμίου αἵματος τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ· δὸς ἡμῖν τὴν χάριν καὶ τὴν δωρεάν τοῦ παναγίου Πνεύματος καὶ φύλαξον ἡμᾶς ἀμώμους ἐν τῷ βίῳ καὶ ὁδήγησον εἰς τὴν τελείαν ἀπολύτρωσιν καὶ υἰο-

θεσίαν καὶ εἰς τὰς μελλούσας αἰωνίους ἀπολαύσεις· σὺ γὰρ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λ. Ἀμήν.

I. Εἰρήνη πᾶσιν.

Λ. Καὶ τῷ πνεύματί σου.

I. Ἀπολύει, λέγων·

Ἡυλόγηται ὁ Θεὸς ὁ εὐλογῶν καὶ ἀγιάζων καὶ σκέπων καὶ διατηρῶν πάντας ἡμᾶς διὰ τῆς μεθέξεως τῶν ἁγίων αὐτοῦ μυστηρίων, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λ. Ἀμήν.